

วิธีคำนวณการวิจัย

3.1 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครุในกลุ่มภาคเหนือ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครุ และความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครุ ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครุกลุ่มภาคเหนือ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ คือ

ก. ผู้บริหารของวิทยาลัยครุ ในกลุ่มภาคเหนือที่ดำรงตำแหน่งอธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณบดีวิชาและหัวหน้าภาควิชา ทำหน้าที่บริหารอยู่ในปีการศึกษา 2529 มีจำนวน ห้าหมื่น 283 คน

ข. อาจารย์ของวิทยาลัยครุ ในกลุ่มภาคเหนือที่มีไก่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่ระบุไว้ในข้อ ๑ ได้แก่ อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่ทำการสอนอยู่ในวิทยาลัยครุกลุ่มภาคเหนือ ปีการศึกษา 2529 มีจำนวนห้าหมื่น 857 คน

ก. ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมการปีกหัดครุ รองอธิบดี กรมการปีกหัดครุ เลขาธิการครุสภาก รองเลขาธิการครุสภาก และหัวหน้ากองทุกกองในกรม การปีกหัดครุ และหัวหน้ากองมาตรฐานวิชาชีพครุของครุสภาก มีจำนวนห้าหมื่น 13 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ คือ

ก. ผู้บริหารของวิทยาลัยครุที่เลือกมาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รายละ 50

๙. อาจารย์วิทยาลัยครุที่เลือกมาโดยการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) รอบละ 40

ก. ผู้ทรงคุณวุฒิในมวลประชากรหั้งหมก

๓.๒.๓ วิธีสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้คือ

๑. แบ่งวิทยาลัยครุภัณฑ์ 8 แห่ง ออกเป็น 2 ภาค คือ กลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนบน และกลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนล่าง กลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนบนนี้ประกอบด้วย วิทยาลัยครุเรียงราย วิทยาลัยครุเรียงใหญ่ วิทยาลัยครุลำปาง และ วิทยาลัยครุอุตรดิตถ์ กลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนล่าง ได้แก่ วิทยาลัยครุพิบูลสงคราม วิทยาลัยครุศาสตร์วิทยาลัยครุเพชรบูรณ์ และวิทยาลัยครุกำแพงเพชร

๒. เลือกกลุ่มภาคละ 2 แห่งของกลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนบน และ กลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนล่าง โดยใช้สุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มวิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนบนที่ เป็นวิทยาลัยครุกลุ่มตัวอย่างคือ วิทยาลัยครุเรียงใหญ่ กับวิทยาลัยครุเรียงราย และได้กลุ่ม วิทยาลัยครุภัณฑ์ตอนล่างที่ เป็นวิทยาลัยครุกลุ่มตัวอย่างคือ วิทยาลัยครุพิบูลสงคราม กับวิทยาลัยครุศาสตร์วิทยาลัยครุ คิดเป็นรอบละ 50 ของจำนวนหั้งหมก

๓. เลือกผู้บริหารจากวิทยาลัยครุที่ได้จากการสุ่มชั้นที่ 2 marrow ละ 50 คน แต่ละวิทยาลัยครุ โดยการสุ่มอย่างง่ายได้จำนวนผู้บริหารที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยจำนวน 71 คน

๔. เลือกอาจารย์จากวิทยาลัยครุที่ได้จากการสุ่มชั้นที่ 2 marrow ละ 40 คน โดยการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) ได้จำนวนอาจารย์ที่ เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย จำนวน 214 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา 285 คน คั่ง pragmacy ละ เอี่ยก ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและคัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์จำแนกตามวิชาลัยครุ

วิชาลัยครุกลุ่มภาคเหนือ	กลุ่มคัวอย่าง	ประชากร		กลุ่มคัวอย่าง	
		ผู้บริหาร	อาจารย์	ผู้บริหาร	อาจารย์
วิชาลัยครุเชียงใหม่	วิชาลัยครุเชียงใหม่	36	183	18	77
วิชาลัยครุอุตรดิตถ์		33	112		
วิชาลัยครุลำปาง		35	76		
วิชาลัยครุเชียงราย	วิชาลัยครุเชียงราย	36	76	18	30
วิชาลัยครุพิบูลสงคราม	วิชาลัยครุพิบูลสงคราม	36	142	18	54
วิชาลัยครุเพชรบูรณ์		35	74		
วิชาลัยครุกำแพงเพชร		35	69		
วิชาลัยครุนครสวรรค์	วิชาลัยครุนครสวรรค์	35	125	17	53
รวม		283	857	71	214

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิชาลัยครุ และแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการเป็นจรรยาบรรณ

การสร้างเครื่องมือเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้ คือ

3.3.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิชาลัยครุ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ก. ศึกษาเอกสาร สำรวจ งานวิจัย ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิชาลัยครุ

ข. รวบรวมความรู้จากขอ ก นำเสนอ เป็นคำถาม

๓. นำข้อความที่สร้างขึ้นในข้อ ๑ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อการปรับปรุง
แก้ไข

๔. นำข้อความที่ปรับปรุงแก้ไขจากข้อ ๓ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา
จำนวน ๕ ท่านตรวจสอบ ในทำแบบนี้ แก้ไข เพื่อปรับปรุงทั้งในด้านเนื้อหาภาษาที่ใช้
และพร้อมทั้งขอให้เสนอแนะเพิ่มเติมเพิ่มเติม ผู้ทรงคุณวุฒิ ๕ ท่าน ประกอบด้วย

ศาสตราจารย์คุณวงศ์เดือน	พีระลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนานา	ฤกษ์สวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ ดร. สุรัฐ	ศิริป้อนดา
รองศาสตราจารย์ ดร. เจริญฤทธิ์	สุวรรณโนรักษ์
ดร. โภวิท	ปาลพลกุญช์

ผู้ที่โดยมีเกณฑ์ ต้องได้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ ท่าน เน้นควรแก้ไข ผู้วิจัยจะ
นำไปแก้ไขปรับปรุง แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จากการตรวจสอบความตรง
ของแบบสอบถามปัจจุบัน มีคำถามบางข้อที่ต้องแก้ไขข้อความบางตอน เพื่อให้ถูกยิ่งขึ้น ซึ่ง
ผู้วิจัยก็ได้แก้ไขตามข้อแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และความความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

แบบสอบถาม เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการ เป็นรายบุรณะของอาจารย์วิทยาลัยคุณวี
แบ่งออกเป็น ๒ ตอนนี้คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ลักษณะของแบบสอบถาม
เป็นแบบกำหนดให้เดือกดู (Check list)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการ เป็นรายบุรณะ
เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยจำแนกความคิดเห็นเป็น ๕ ระดับคือ

เห็นความมากที่สุด	มีค่า	๕ คะแนน
เห็นความมาก	มีค่า	๔ คะแนน
เห็นความปานกลาง	มีค่า	๓ คะแนน
เห็นความน้อย	มีค่า	๒ คะแนน
เห็นความน้อยที่สุด	มีค่า	๑ คะแนน

แบบส่วนรวมแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมนี้ แบ่งออกเป็น 5 หมวด คือ

หมวดที่ 1 อุบัติการณ์ของอาจารย์

หมวดที่ 2 การประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ที่อภิญญา

หมวดที่ 3 การประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ที่ลังเล

หมวดที่ 4 การประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ที่วิชาชีพ

หมวดที่ 5 การประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ในด้านการทำงาน

แต่ละหมวดประกอบด้วยคำถ้าเป็นเช่นๆ และหากคำถ้าของแต่ละหมวดไม่จัดคำถ้า
ปลายเปิดไว้ด้วย เพื่อให้ผู้ตอบเสนอพฤติกรรมที่ควรเป็นจรรยาบรรณ ที่ผู้ตอบเคยพบเห็น และ
กิจกรรมที่ควรดำเนินการไว้เป็นจรรยาบรรณ โดยเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ แล้วได้ประเมินความ
สำคัญไว้ด้วยเลขเดียวกัน รวมคำถ้าทั้งหมด 80 ช่อง

3.3.2 แบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความ
เป็นไปได้ของข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครุ มี
ขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ก. พฤติกรรมที่ดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครุลุ่มภาคเหนือ
ที่ได้มา มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีการตรวจสอบความเป็นไปได้โดยเสนอ
ให้ผู้ทรงคุณวุฒิอีกครึ่งหนึ่ง จำนวน 13 ท่าน (ครูรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในภาคผนวก ๑) พิจารณาและ
ประเมินความแบบประเมินพฤติกรรมที่ควรดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครุที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น โดยมีเกณฑ์ในการตัดสินใจคือ ดังนี้

1) ผู้วิจัยเลือกผู้ทรงคุณวุฒิระดับบุคลากรจากกรมการน้ำภาคเหนือ

2) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณโดยตรงจากครุสภาก

ข. แบบประเมินพฤติกรรมที่ดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครุ
ผู้วิจัยสร้างขึ้น ๑ ชุด ประกอบด้วย ๒ ส่วนดังนี้คือ

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ดำเนินการเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์
วิทยาลัยครุ (ฉบับร่าง) ซึ่งเป็นแบบประเมินค่า ๕ ระดับ

2) ช่องเสนอแนะในการปรับปรุงพฤติกรรมที่ดำเนินการเป็นจรรยาบรรณ
อาจารย์วิทยาลัยครุ (ฉบับร่าง) ซึ่งเป็นปลายเปิดในแต่ละหมวดของพฤติกรรม ซึ่งมีทั้งหมด

5 หมวดพุทธิกรรม โดยแยกเป็น 3 หัวข้อโดยไม่แตะหมวดพุทธิกรรมคือ การเรียงลำดับความสำคัญ ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติของอาจารย์ และทายแบบประเมินผลนี้ เป็นภารกิจตามปลายเปิดสำหรับการแสดงความคิดเห็น และขอเสนอแนะอื่น ๆ จากผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงการเก็บข้อมูลควบคุมเอง ซึ่งเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 5-20 สิงหาคม 2529 โดยทำหนังสือนำเสนอผู้บริหารและอาจารย์บุคลากร ในวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลของการเก็บข้อมูลปรากฏว่า แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับพุทธิกรรมที่เป็นจรรยาบรรณที่ส่งไปทั้งสิ้น 285 ชุด ได้รับคืนมาและมีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น เป็นจำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 100 คันรายละเอียดในตาราง 2-3 ดังนี้คือ

ตาราง 2 จำนวนและรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพุทธิกรรมที่เป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครู จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบ

วิทยาลัยครูกลุ่มตัวอย่าง	สถานภาพของผู้ตอบ		อาจารย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัยครูเชียงใหม่	18	25.35	77	35.98
วิทยาลัยครูเชียงราย	18	25.35	30	14.02
วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม	18	25.35	54	25.23
วิทยาลัยครุศาสตร์สุวรรณ	17	23.95	53	24.77
รวม	71	100.00	214	100.00

ตาราง 3 จำนวนและรอยละของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นจรรยาบรรณ
ของอาจารย์วิทยาลัยครุ ที่ส่งไปและรับคืนมา ที่มีความสมบูรณ์ จำแนกตามวิทยาลัย
และสถานภาพของผู้ตอบ

วิทยาลัยครุกลุ่มตัวอย่าง	แบบสำรวจที่ส่งไป		แบบสำรวจที่ได้รับคืนมาและสมบูรณ์		อาจารย์	ผู้บริหาร	อาจารย์
	ผู้บริหาร	อาจารย์	จำนวน	รอยละ			
วิทยาลัยครุเชียงใหม่	18	77	18	100	77	100	100
วิทยาลัยครุเชียงราย	18	30	18	100	30	100	100
วิทยาลัยครุพิบูลสงคราม	18	54	18	100	54	100	100
วิทยาลัยครุนครสวรรค์	17	53	17	100	53	100	100
รวม	71	214	71	100	214	100	100

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็น ควายวิธีการทางสถิติ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลที่เป็นสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และทำการอยลัดและรายการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์ ดังนี้

ก. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารในวิทยาลัยครุกลุ่มภาคเหนือ ที่มีค่าพุทธิกรรมที่ควรกำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (*Arithmetic Mean*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*Standard Deviation*) โดยกำหนดค่าคะแนน (*Weight*) ออกเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นความมากที่สุด	ให้คะแนน 5
เห็นความมาก	ให้คะแนน 4
เห็นความปานกลาง	ให้คะแนน 3
เห็นความน้อย	ให้คะแนน 2
เห็นความน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

ช. วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยครู ที่มีต่อพฤติกรรมที่ควรดำเนินคือเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์ในวิทยาลัยครู วิเคราะห์โดยห้าค่านิยมเดชคิท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับเร้นเดียว ก

ค. วิเคราะห์ความคิดเห็นรวมของผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยครูในแต่ละรายการ วิเคราะห์โดยห้าค่านิยมเดชคิท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดค่าค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับเร้นเดียว ก

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์คัดนิพุทธิกรรมที่กำหนดคือเป็นจรรยาบรรณ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จากความคิดเห็นรวมทั้ง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารและอาจารย์ ค่าเฉลี่ยที่หาได้นำไปแปลความหมายโดยอาศัยหลักของ เบสท์ (Best 1970 : 184) ค่าเฉลี่ยมีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง	เป็นพุทธิกรรมที่เห็นความมากที่สุด ว่าควรดำเนินคือเป็นจรรยาบรรณ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.00 หมายถึง	เป็นพุทธิกรรมที่เห็นความมากกว่าควรดำเนินคือเป็นจรรยาบรรณ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง	เป็นพุทธิกรรมที่เห็นความปานกลางว่าควรดำเนินคือเป็นจรรยาบรรณ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง	เป็นพุทธิกรรมที่เห็นความน้อย ว่าควรดำเนินคือเป็นจรรยาบรรณ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง	เป็นพุทธิกรรมที่เห็นความน้อยที่สุด ว่าควรดำเนินคือเป็นจรรยาบรรณ

3.5.2 การวิเคราะห์ประเมินความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อสรุป เกี่ยวกับพุทธิกรรมที่กำหนดเป็นจารยานธรรมของ อาจารย์วิทยาลัยครู มีวิธีการดังนี้

ก. วิเคราะห์ประเมินความเห็นเกี่ยวกับพุทธิกรรมที่กำหนดเป็นจารยานธรรม อาจารย์วิทยาลัยครู เกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในแต่ละหมวด พุทธิกรรมของแต่ละข้อ วิเคราะห์โดยการหาความซึมซับคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดย กำหนดค่าคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้คะแนน 5
เหมาะสมมาก	ให้คะแนน 4
เหมาะสมปานกลาง	ให้คะแนน 3
เหมาะสมน้อย	ให้คะแนน 2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1

การกำหนดเกณฑ์คัดเลือกนักเรียนเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้อสรุปเกี่ยวกับพุทธิกรรมที่กำหนดเป็นจารยานธรรมอาจารย์วิทยาลัยครู มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าเฉลี่ยที่ทางไก้นำไปแบ่งความหมายโดยอาศัยหลักของ เบสท์

(Best 1970 : 184) ค่าเฉลี่ยมีความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00	หมายความว่า เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49	หมายความว่า เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49	หมายความว่า เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49	หมายความว่า เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49	หมายความว่า เหมาะสมน้อยที่สุด

ข. นำข้อมูลความคิดเห็นปลายเปิดที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในแต่ละหมวด พุทธิกรรม และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขอื่น ๆ มาจัดเรียงลำดับความถี่ โดยกำหนดเกณฑ์คัดเลือกนักเรียน ดังนี้

ตามที่ได้วิเคราะห์ประเมิน "เหมาะสมมาก" หรือตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละหมวดพุทธิกรรมถือว่า กำหนดเป็นจารยานธรรมของอาจารย์วิทยาลัยครูก็กลุ่ม

กลุ่มภาคเหนือฉบับสมบูรณ์ ด้วยพุทธิกรรมใดในแต่ละเมืองที่รับการประเมิน "เหมาะสมปานกลาง" หรือตั้งแต่ 3.49 ลงมาของปรับปรุงแก้ไขใหม่ โดยนำไปในผู้ทรงคุณวุฒิประเมินอีกรัง จนถึง เกณฑ์ตั้งไว้ ส่วนพุทธิกรรมใดในแต่ละเมืองที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้มีการปรับปรุงแก้ไขและให้ออกเสนอกัน ปรับปรุงแก้ไขตามขอเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความถูกต้อง เหมาะสมและความเป็นไปได้ แล้วเสนอเป็นพุทธิกรรมที่กำหนดเป็นจรรยาบรรณของอาจารย์วิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคเหนือฉบับสมบูรณ์ ในบทที่ 5 ตอนไป

ศูนย์วิทยบรหพยาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย